

НИЛЕ МОНЫСЫ НЕ ѠСТАВЛАТИ ХРАМЪ БЦЫ, И ОНА НИХЪ ДА НЕ ГИ ѠСТАВИ.
ВСИ, КОИ СЕ НАДѢАТЪ НА ТА ВЛЧИЦЕ, НЕ ПОГИБНУТЪ; ЕИЖЕ СЛАВА, АМИНЬ.

☉ ВОСКРЕСШЕМЪ РИМЛЯНИНѢ,

Ч Ъ Д О 28.

Во странѣ вѣтхаву Рима имало еденъ сдѣла, богаты соуз стока, а соуз душа сиромашъ и вѣденъ и нищъ; сите грѣхъвы чинилъ и блѣдъ многъ: а ималъ къ Бгоматери големо блгоговѣнїе, и на сиромаси многъ раздавалъ. Еденъ патъ пошелъ, да се прохѣди со многъ дрѣгги богати члвѣцы соуз кони, а ималъ добръ табїетъ, кога сакалъ, да иде на патъ, ходилъ предъ икѡна Бгоматере, и многъ се молилъ, да го покрѣе и да го сохрани ѡ секо слѡ, така и той денъ пошелъ съ прїатели, ама дїаволъ мѡ завидѣлъ: зашѡ ималъ любовь на престѣа Бца; и сакалъ, да мѡ досади; преминале онѣ еднѣ рѣка, а на сдѣлата мѡ се возвѣсилъ конь, и толкѡ полѣделъ конь, сокорилъ го оу длабѡка вода; видѣле го дрѣжинѣта, многъ имъ се нажалѣло, и плакале и рекле: онъ погина, и се вратиле оу градъ, казале дома мѡ, да готѡватъ, шѡ трѣбѣе за оумрѣнъ члвѣккъ: онѣ мыслиле, да оумрелъ, ама скорѡ помощница хртїанскаѡ: изѡвила го ѡ смѣрти дѡшевнойѡ и тѣлеснойѡ; какѡ падналъ оу рѣката, викналъ: По зи ми ти Бжїа, и падналъ на днѡ рѣката, и фѣтила го за косѣта, и оу той часъ поставила го оу дѡмъ неговъ, и мѡ рекла: Бте сегѡ си здравъ, и ѡ сегѡ да не чинишь грѣхъвы, амѣ блгодари Бга и чинѣ добрѣи рабѡты, да се спасешъ. и сичкѣи домашнѣи видѣле го, и ѡщѣ не знаалъ, дѣка е: по малѡ време дошле мѡ дрѣжина негова, видѣле го тамъ, и се оуплашили, и се чѡ

ДИЛЕ.